

Kandra Kabos

(Felsőbánya, 1843. április 29-Eger, 1905. június 1.)

Bányászcsaládból származott. Középiskolai tanulmányait Szatmáron, a teológiát Egerben végezte. 1869-ben szentelték pappá. Néhány évig Színalmon, Kistályán és Verpeléten káplánkodott, 1877-ben Hejőbábon lett plébános. 1878-ban Nyírlugosra került.

Csak néhány évet töltött Szabolcsban, ez az időszak mégis maradandó nyomokat hagyott nemcsak papi pályáján, hanem tudományos munkásságában is. Fő érdeklődési területe a történetírás, s ezen belül a helytörténetírás volt. 1881-ben Egerbe került, ahol 1886-tól levéltárosként működött.

Fontosabb művei:

Színalmi levelek. Eger, 1869-70; A kállói egyházak és plébánosok, Adatok a kisvárdai Szent László építette egyház történetéhez. Eger.

Szabolcs vármegye alakulása. Értekezések a történettudomány köréből. XII. kötet, 2.sz. Bp. 1885.

Irodalom:

Rexa Dezső: Új Fővárosi Lapok. 1897. 3.sz.

Katona Lajos: Magyar Kritika, 1898. 2.sz.

Vikár Béla: Nemzet. 1898. 293.

Bartalos Gyula: Kandra Kabos emlékezete. Eger, 1906.

/Katona Béla: Szabolcs-Szatmár-Bereg irodalmi topográfiája, II. Ajaktól Zsurkig Nyíregyháza : Jósa Múz. 1996./